Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2019. gada 21. novembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (EK) Nr. 1346/2000 – 4. un 6. pants – Maksātnespējas procedūras – Piemērojamās tiesības – Eiropas maksājuma rīkojuma procedūra – Līgumiska prasījuma nesamaksāšana pirms maksātnespējas atzīšanas – Izņēmums attiecībā uz ieskaitu, kas pamatots ar līgumisku prasījumu, kurš radies pirms maksātnespējas

Lietā C-198/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Högsta domstolen* (Augstākā tiesa, Zviedrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 12. martā un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 20. martā, tiesvedībā

CeDe Group AB

pret

***KAN sp. z o.o.*, kas ir maksātnespējas procesā**,

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Vilars [*M. Vilaras*], tiesneši S. Rodins [*S. Rodin*], D. Švābi [*D. Šváby*], K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] (referente) un N. Pisarra [*N. Piçarra*],

ģenerāladvokāts: M. Bobeks [*M. Bobek*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– Spānijas valdības vārdā – sākotnēji *M. A. Sampol Pucurull*, vēlāk *S. Centero Huerta*, pārstāvji,

– Eiropas Komisijas vārdā – *M. Heller*, *E. Ljung Rasmussen* un *G. Tolstoy*, kā arī *K. Simonsson*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2019. gada 30. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – zviedru.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes Regulas (EK) Nr. 1346/2000 (2000. gada 29. maijs) par maksātnespējas procedūrām (OV 2000, L 160, 1. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 788/2008 (2008. gada 24. jūlijs) (OV 2008, L 213, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Regula Nr. 1346/2000"), 4. un 6. panta interpretāciju.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *CeDe Group AB*, Zviedrijā reģistrētu sabiedrību, un *KAN sp. z o.o.*, Polijas sabiedrību, kas ir maksātnespējas procesā, par pirmās minētās atteikumu samaksāt otrajai summu 1 532 489 Zviedrijas kronu (SEK) (aptuveni 143 951 EUR) apmērā.

Atbilstošās tiesību normas

Regula Nr. 1346/2000

3 Atbilstoši Regulas Nr. 1346/2000 6. apsvērumam:

> "(6) Saskaņā ar proporcionalitātes principu šajā regulā būtu jāaprobežojas tikai ar noteikumiem, kas regulē piekritību maksātnespējas procedūru sākšanai un nolēmumus, ko taisa, tieši pamatojoties uz maksātnespējas procedūrām, un kas ir cieši saistīti ar šādām procedūrām. Turklāt šajā regulā vajadzētu iekļaut noteikumus par šādu nolēmumu atzīšanu un piemērojamo tiesību aktu [piemērojamajām tiesībām], kas arī atbilst iepriekšminētajam principam."

4 Šīs regulas 1. panta 1. punktā bija noteikts:

> "Šī regula attiecas uz kolektīvām maksātnespējas procedūrām, kas ir saistītas ar daļēju vai pilnīgu parādnieka mantas atsavināšanu un likvidatora iecelšanu."

5 Minētās regulas 3. panta 1. punktā bija paredzēts:

> "Tās dalībvalsts tiesas, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs, piekritībā ir sākt maksātnespējas procedūras. Sabiedrības vai juridiskas personas gadījumā juridisko adresi uzskata par galveno interešu centru, ja nav pierādījumu pretējam."

6 Atbilstoši tās pašas regulas 4. pantam "Piemērojamie tiesību akti":

> "1. Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, uz maksātnespējas procedūru un tās sekām attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā šāda procedūra ir sākta, turpmāk "procedūras sākšanas valsts".
>
> 2. Procedūras sākšanas valsts tiesību akti paredz nosacījumus šādu procedūru sākšanai, to izpildei un izbeigšanai. Cita starpā tie nosaka:
>
> [..]
>
> d) nosacījumus, ar kuriem var izmantot ieskaitu;
>
> e) maksātnespējas procedūru ietekmi uz spēkā esošajiem līgumiem, kuros parādnieks ir līgumslēdzēja puse;
>
> [..]

g) prasījumus, kas jāizvirza pret parādnieka īpašumu, un darbības ar prasījumiem, kuri rodas pēc maksātnespējas procedūras sākšanas;

[..]."

7 Regulas Nr. 1346/2000 6. panta "Ieskaits" 1. punktā bija noteikts:

"Maksātnespējas procedūras sākšana neietekmē kreditora tiesības pieprasīt veikt viņu prasījumu ieskaitu pret parādnieka prasījumiem, ja šādu ieskaitu atļauj tiesību akti, kas piemērojami maksātnespējīgā parādnieka prasījumam."

Romas I regula

8 Atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) (OV 2008, L 177, 6. lpp.; turpmāk tekstā – "Romas I regula"), 3. panta 1. punktam:

"Līgumu reglamentē tie tiesību akti, kurus izvēlas puses. Izvēli vai nu skaidri izdara, vai arī to nepārprotami izsaka līguma noteikumi vai lietas apstākļi. Izdarot izvēli, puses var izraudzīties tiesību aktus, kas piemērojami visam līgumam vai tikai kādai tā daļai."

9 Šīs regulas 17. pantā ir noteikts:

"Ja puses nav vienojušās par ieskaitu, to reglamentē tiesību akti, ko piemēro prasījumam, attiecībā uz kuru prasa ieskaitu."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

10 2010. gada 9. jūnijā ar *CeDe Group* noslēdza līgumu par preču piegādi ar *PPUB Janson sp. j.* – sabiedrību, kuras juridiskā adrese ir Polijā. Šajā līgumā bija ietverta klauzula, saskaņā ar kuru jebkurā jautājumā par šī līguma interpretāciju ir piemērojamas Zviedrijas tiesības.

11 2011. gada janvārī Polijā tika sākta kolektīva procedūra attiecībā pret *PPUB Janson*. 2011. gada jūlijā administrators, kas tika iecelts atbilstoši šai kolektīvajai procedūrai, ierosināja *Kronofogdemyndigheten* (Valsts piespiedu izpildes iestāde, Zviedrija) Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru, kas vērsta pret *CeDe Group* un kas attiecas uz prasījumu 1 532 489 SEK (aptuveni 143 951 EUR) apmērā un procentiem, – tas atbilst samaksai par precēm, kuras *PPUB Janson* bija piegādājusi *CeDe Group* saskaņā ar minēto līgumu.

12 *PPUB Janson* administrators lūdza *Malmö tingsrätt* (Malmes tiesa, Zviedrija), kurā bija ierosināta šī procedūra, piespriest *CeDe Group* samaksāt tai attiecīgo prasījuma summu ar procentiem. *CeDe Group* iebilda pret šo lūgumu, norādot, ka tai pašai ir prasījums pret *PPUB Janson* par summu, kuras apmērs pārsniedz no *CeDe Group* pieprasītās summas apmēru, kas ir vairāk nekā 3,9 miljoni SEK (aptuveni 366 497 EUR) un kas atbilst zaudējumu atlīdzībai par nepiegādātajām precēm un par precēm, kuras piegādātas ar trūkumiem. Tādēļ *CeDe Group* pieprasīja veikt prasījumu ieskaitu, pret ko *PPUB Janson* administrators iebilda, pamatodamies uz to, ka ir noraidījis prasījumu, kuru *CeDe Group* bija izvirzījusi Polijā sāktajā kolektīvajā procedūrā.

13 *Malmö tingsrätt* (Malmes tiesa) tika izvirzīts jautājums par to, kuras tiesības ir piemērojamas *CeDe Group* iesniegtajam lūgumam par prasījuma ieskaitu.

14 *PPUB Janson* administrators apgalvoja, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1346/2000 4. panta 1. punkta formulējumu ir piemērojamas Polijas tiesības. Viņš uzskata, ka bija jāņem vērā arī tas, ka šīs regulas 4. panta 2. punkta d) apakšpunktā ir noteikts, ka maksātnespējas procedūras sākšanas dalībvalsts tiesības paredz nosacījumus, ar kādiem var izmantot ieskaitu. Turklāt šis administrators ir norādījis, ka minētās regulas 6. panta 1. punkts ir piemērojams tikai tad, ja procedūras sākšanas dalībvalsts tiesības šādā procedūrā nepieļauj prasījumu ieskaitu kā regulējošu instrumentu savstarpējo parādu dzēšanai. Viņa ieskatā Polijas tiesībās saistībā ar pamatlietu tā neesot.

15 *CeDe Group* iebilda, ka prasījumu ieskaitam esot piemērojamas Zviedrijas tiesības. *PPUB Janson* administratora lūgums attiecās uz prasījumu, kurš radies saistībā ar līgumiskajām attiecībām, ko reglamentē 2010. gada 9. jūnija līgums, kurā bija ietverta klauzula, atbilstoši kurai par šim līgumam piemērojamajām tiesībām bija izraudzītas Zviedrijas tiesības. Šīs klauzulas obligāta piemērošana izrietot no Romas I regulas 3. panta 1. punkta. Katrā ziņā gadījumā, ja līgumslēdzējas puses nav vienojušās, šīs regulas 17. pantā esot paredzēts, ka ieskaitu reglamentē tiesības, kas ir piemērojamas saistībām, saskaņā ar kurām tas tiek pieprasīts, šajā gadījumā – Zviedrijas tiesības.

16 Turklāt *CeDe Group* apgalvoja, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1346/2000 6. panta 1. punktu maksātnespējas procedūra neietekmē kreditora tiesības pieprasīt prasījuma ieskaitu, ja ieskaits ir pieļauts tajās valsts tiesībās, kas ir piemērojamas attiecībā uz tāda parādnieka prasījumu, kuram tiek piemērota kolektīvā procedūra. Saskaņā ar *CeDe Group* viedokli *PPUB Janson* administratora prasījumam bija piemērojamas Zviedrijas tiesības. Tādējādi šīs tiesības esot piemērojamas arī attiecīgo prasījumu ieskaitam.

17 *Malmö tingsrätt* (Malmes tiesa) konstatēja, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1346/2000 4. panta 1. punktā paredzēto pamatnoteikumu minētajā tiesā iesniegtajā lietā ir piemērojamas Polijas tiesības. Tā atteicās piemērot šīs regulas 6. panta 1. punktu, tādēļ ka Polijas tiesībās prasījumu ieskaits neesot nedz ierobežots, nedz aizliegts.

18 *CeDe Group* iesniedza apelācijas sūdzību par šo spriedumu *Hovrätten över Skåne och Blekinge* (Skones un Blēkinges apelācijas tiesa, Zviedrija). Šīs tiesvedības gaitā *PPUB Janson* administrators pamatlietā aplūkoto prasījumu cedēja *KAN* – Polijas sabiedrībai, kura minētajā tiesvedībā aizstāja *PPUB Janson* administratoru.

19 Šī apelācijas tiesa apstiprināja pirmajā instancē pieņemto spriedumu. Minētā tiesa konstatēja, ka nav jāatkāpjas no pamatnoteikuma, saskaņā ar kuru ir piemērojamas maksātnespējas procedūras sākšanas dalībvalsts tiesības. Tās ieskatā tas, ka *PPUB Janson* administrators noraidīja *CeDe Group* iesniegto lūgumu par prasījuma ieskaitu, neietekmē šo vērtējumu.

20 *Högsta domstolen* (Augstākā tiesa, Zviedrija) *CeDe Group* apgalvo, ka tieši Zviedrijas tiesības ir lūgumam par prasījuma ieskaitam piemērojamās tiesības. *KAN* savukārt lūdz apstiprināt apelācijas instancē pieņemto spriedumu.

21 *Högsta domstolen* (Augstākā tiesa) notiekošās tiesvedības gaitā tika sākta kolektīvā procedūra attiecībā pret *KAN*. *KAN* administrators paziņoja, ka kreditoru kopums nepārņem *KAN* iesniegto lūgumu. Tādēļ maksātnespējas procedūrā esošā *KAN* tagad ir uzskatāma par lietas dalībnieku minētajā tiesā.

22 Iesniedzējtiesa norāda, ka Tiesa ir vairākkārt lēmusi par Regulas Nr. 1346/2000 piemērošanas jomu attiecībā uz dalībvalstu tiesu starptautisko jurisdikciju maksātnespējas jomā, tostarp izvērtējot šīs regulas attiecīgās piemērošanas jomas, un par Padomes Regulas (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.) piemērošanas jomu.

23 Šajā nolūkā Tiesa esot sevišķu uzmanību veltījusi nevis procesuālajam kontekstam, kurā šī prasība ietilpst, bet gan tās juridiskajam pamatam.

24 Iesniedzējtiesa uzskata, ka pamatlietā rodas jautājums, vai kreditoru kopuma celtā prasība par tāda prasījuma samaksu, kurš radies pirms maksātnespējas procedūras sākšanas, ietilpst Regulas Nr. 1346/2000 4. panta *ratione materiae* piemērošanas jomā. Lai interpretētu šo pantu, tā būtībā prāto, vai ir jātransponē pamatojums, ko Tiesa ir sniegusi par šīs regulas 3. pantu attiecībā uz to, kā interpretēt starptautiskās jurisdikcijas maksātnespējas jomā piešķiršanu.

25 Gadījumā, ja Regula Nr. 1346/2000 tiktu atzīta par piemērojamu tādai prasībai, kāda minēta iepriekšējā punktā, šī tiesa prāto arī par minētās regulas 4. un 6. panta norobežošanu, lai noteiktu tādam lūgumam par prasījumu ieskaitu piemērojamās tiesības, kāds ir aplūkots pamatlietā.

26 Šādos apstākļos *Högsta domstolen* (Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai [Regulas Nr. 1346/2000] 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz prasību, ko Zviedrijas tiesā ir cēlis Polijas uzņēmuma, par kuru Polijā ir uzsākts maksātnespējas process, administrators un kas ir vērsta pret Zviedrijas uzņēmumu, prasot samaksāt par piegādātajām precēm saskaņā ar [līgumu], kuru šie uzņēmumi ir noslēguši pirms maksātnespējas procesa uzsākšanas?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša – vai nozīme ir tam, ka maksātnespējas procesa administrators tiesvedības laikā tiesā strīdīgo prasījumu ir nodevis citam uzņēmumam, kurš tiesvedībā stājas administratora vietā?

3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša – vai nozīme ir tam, ka uzņēmums, kurš ir iestājies lietā, vēlāk kļūst maksātnespējīgs?

4) Ja atbildētājs tiesvedībā tiesā pirmajā jautājumā aprakstītajā gadījumā norāda, ka viņš pret maksājuma prasījumu izvirza pretprasījumu par ieskaitu, vai uz šādu ieskaita gadījumu attiecas [Regulas Nr. 1346/2000] 4. panta 2. punkta d) apakšpunkts, ja abi prasījumi ir pamatoti ar vienu un to pašu [līgumu]?

5) Vai saistība starp Regulas Nr. 1346/2000 4. panta 2. punkta d) apakšpunktu un 6. panta 1. punktu ir interpretējama tādējādi, ka 6. panta 1. punktu piemēro tikai tad, ja saskaņā ar procedūras sākšanas valsts tiesību normām nav paredzēta ieskaita iespēja, vai arī 6. panta 1. punktu var piemērot arī citos gadījumos, piemēram, ja aplūkojamajos tiesiskajos regulējumos pastāv tikai dažas atšķirības attiecībā uz ieskaita iespējām vai arī ja – lai gan atšķirību nav – ieskaits procedūras sākšanas valstī tiek noraidīts?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

27 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 1346/2000 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams vienā dalībvalstī reģistrētas, maksātnespējas procesā esošas sabiedrības administratora celtai prasībai par samaksu par precēm, kas piegādātas, izpildot līgumu, kurš noslēgts pirms maksātnespējas procedūras sākšanas pret šo sabiedrību, attiecībā pret otru sabiedrību, kas ir līgumslēdzēja puse, kura ir reģistrēta otrā dalībvalstī.

28 Atbilstoši Regulas Nr. 1346/2000 4. panta 1. punktam, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, uz maksātnespējas procedūru un tās sekām attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā šāda procedūra ir sākta. Minētās regulas 4. panta 2. punktā, pirmkārt, ir precizēts, ka procedūras sākšanas valsts tiesībās ir paredzēti nosacījumi maksātnespējas procedūras sākšanai, izpildei un izbeigšanai, un,

otrkārt, neizsmeļošā veidā ir uzskaitīti dažādi procesuālie noteikumi, ko reglamentē procedūras sākšanas dalībvalsts tiesības (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 21. janvāris, *MG Probud Gdynia*, C-444/07, EU:C:2010:24, 25. punkts). Šajā uzskaitījumā minētās normas d) punktā ir paredzēti nosacījumi, ar kuriem var izmantot ieskaitu, e) punktā ir minēta maksātnespējas procedūru ietekme uz spēkā esošajiem līgumiem, kuros parādnieks ir līgumslēdzēja puse, kā arī g) punktā ir norādīti prasījumi, kas jāizvirza pret parādnieka īpašumu, un darbības ar prasījumiem, kuri rodas pēc maksātnespējas procedūras sākšanas.

29 Tādējādi, lai noteiktu, vai maksātnespējas procedūras sākšanas dalībvalsts tiesības ir piemērojamas prasībai par samaksu par precēm, kas piegādātas saskaņā ar līgumu, kurš noslēgts pirms maksātnespējas procedūras sākšanas, ja šo prasību vienā dalībvalstī reģistrētas, maksātnespējas procesā esošas sabiedrības administrators ceļ pret šīs sabiedrības otru līgumslēdzēju pusi – citā dalībvalstī reģistrētu sabiedrību –, ir jānosaka, vai uz šādu prasību attiecas maksātnespējas procedūra vai tās sekas Regulas Nr. 1346/2000 4. panta izpratnē.

30 Šajā ziņā, kā ģenerāladvokāts ir minējis secinājumu 33. punktā, ir jānorāda, ka, aplūkojot Regulas Nr. 1346/2000 3. un 4. pantu kopsakarā, var secināt, ka šī tiesiskā regulējuma mērķis principā ir panākt tiesu, kurām ir starptautiska jurisdikcija, un tiesību, kas piemērojamas maksātnespējas procedūrai, atbilstību. Proti – izņemot gadījumus, kuros šajā regulā ir tieši noteikts citādi –, saskaņā ar minētās regulas 4. pantu piemērojamās tiesības atbilst starptautiskajai jurisdikcijai, kas tiek noteikta saskaņā ar tās pašas regulas 3. pantu.

31 Tiesa attiecībā uz Regulas Nr. 1346/2000 3. panta piemērošanas jomu – kopsakarā ar šīs regulas 6. apsvērumu – ir atzinusi, ka vienīgi prasības, kas tieši izriet no maksātnespējas procedūras un kas ar to ir cieši saistītas, ietilpst minētās regulas piemērošanas jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 6. februāris, NK, C-535/17, EU:C:2019:96, 25. un 26. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra). Šajos apstākļos noteicošais kritērijs, kuru Tiesa ir ņēmusi vērā, lai noteiktu jomu, uz kuru attiecas prasība, ir nevis procesuālais konteksts, kurā šī prasība ietilpst, bet gan tās juridiskais pamats. Saskaņā ar šo pieeju ir jānoskaidro, vai šīs prasības pamatā esošās tiesības vai pienākums izriet no kopīgiem civiltiesību un komerctiesību noteikumiem vai arī no atkāpes ietverošiem noteikumiem, kas ir raksturīgi maksātnespējas procedūrām (spriedums, 2019. gada 6. februāris, NK, C-535/17, EU:C:2019:96, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

32 No tā izriet, ka gadījumā, ja prasība izriet no maksātnespējas procedūrām raksturīgiem noteikumiem, tad – ja vien Regulā Nr. 1346/2000 nav noteikts citādi – tā ietilpst šīs regulas 4. panta piemērošanas jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 10. decembris, *Kornhaas*, C-594/14, EU:C:2015:806, 17. punkts).

33 Tomēr, kā ģenerāladvokāts ir uzsvēris secinājumu 34. punktā, šai tiesību normai ir plašāka piemērošanas joma nekā 3. pantam, tādēļ ka tā attiecas ne tikai uz maksātnespējas procedūrām, bet arī uz to sekām. Tāpat – no tā vien, ka prasība neizriet no atkāpes ietverošiem noteikumiem, kas ir raksturīgi maksātnespējas procedūrām, nevar secināt, ka šāda prasība neietilptu Regulas Nr. 1346/2000 4. panta piemērošanas jomā.

34 Vēl ir jāpārbauda, vai uz minēto prasību nav attiecināmas maksātnespējas procedūras sekas pēdējā minētā panta izpratnē, pārliecinoties, ka minētā prasība nav šādas procedūras tiešas un nenodalāmas sekas.

35 Šajā saistībā, kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumu 36. punktā, Regulas Nr. 1346/2000 4. panta 2. punkta d) un e) apakšpunktā ietvertā atsauce uz nosacījumiem, ar kuriem var izmantot prasījuma ieskaitu, un uz maksātnespējas ietekmi uz spēkā esošajiem līgumiem, nevar nozīmēt, ka jebkura prasība, kas pamatota ar līgumu, kurā vienai no līgumslēdzējām pusēm tiek piemērota maksātnespējas procedūra, tādēļ vien ietilptu jēdzienā "maksātnespējas procedūra un tās sekas".

36 Konkrēti, tas vien, ka administrators ir cēlis šādu prasību, nav noteicošais, izvērtējot, vai šī prasība ietilpst jēdzienā "maksātnespējas procedūra un tās sekas". Proti, pirmkārt, prasību par samaksu par precēm, kuras piegādātas saskaņā ar līgumu, principā var celt kreditors pats, jo tā neietilpst administratora ekskluzīvā kompetencē. Otrkārt, šādas prasības celšana nekādi nav atkarīga no maksātnespējas procedūras sākšanas, ciktāl šāda prasība par samaksu var tikt izmantota ārpus jebkādas maksātnespējas procedūras. Tātad tāda prasība par samaksu par precēm, kuras piegādātas saskaņā ar līgumu, kāda ir aplūkota pamatlietā, nevar tikt uzskatīta par šādas procedūras tiešām un nenodalāmām sekām (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2019. gada 6. februāris, NK, C-535/17, EU:C:2019:96, 36. punkts).

37 Tādējādi ir jāuzskata, ka jēdzienā "maksātnespējas procedūra un tās sekas" Regulas Nr. 1346/2000 4. panta 1. punkta izpratnē neietilpst tāda prasība par samaksu par precēm, kuras piegādātas, izpildot līgumu, kurš noslēgts pirms maksātnespējas procedūras sākšanas, ja šo prasību vienā dalībvalstī reģistrētas, maksātnespējas procesā esošas sabiedrības administrators ceļ pret otru sabiedrību, kas ir līgumslēdzēja puse, kura ir reģistrēta citā dalībvalstī.

38 Ņemot to vērā, šī sprieduma iepriekšējā punktā sniegtā interpretācija nekādi neskar nedz tiesības, kas piemērojamas lūgumam par ieskaitu, nedz atbilstošos noteikumus, ar kuriem var paredzēt pamatlietai piemērojamās tiesības.

39 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1346/2000 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav piemērojams vienā dalībvalstī reģistrētas, maksātnespējas procesā esošas sabiedrības administratora celtai prasībai par samaksu par precēm, kas piegādātas, izpildot līgumu, kurš noslēgts pirms maksātnespējas procedūras sākšanas pret šo sabiedrību, attiecībā pret otru sabiedrību, kas ir līgumslēdzēja puse, kura ir reģistrēta otrā dalībvalstī.

Par otro līdz piekto jautājumu

40 No iesniedzējtiesas sniegtajām norādēm, kuras īsumā ir apkopotas šī sprieduma 25. punktā, izriet, ka otrais līdz piektais jautājums ir uzdoti tikai tad, ja uz pirmo jautājumu tiktu sniegta apstiprinoša atbilde.

41 Tādējādi, ņemot vērā uz pirmo jautājumu sniegto atbildi, uz otro līdz piekto jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

42 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Padomes Regulas (EK) Nr. 1346/2000 (2000. gada 29. maijs) par maksātnespējas procedūrām, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 788/2008 (2008. gada 24. jūlijs), 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav piemērojams vienā dalībvalstī reģistrētas, maksātnespējas procesā esošas sabiedrības administratora celtai prasībai par samaksu par precēm, kas piegādātas, izpildot līgumu, kurš noslēgts pirms maksātnespējas procedūras sākšanas pret šo sabiedrību, attiecībā pret otru sabiedrību, kas ir līgumslēdzēja puse, kura ir reģistrēta otrā dalībvalstī.

[Paraksti]